

stillet. Jeg gjorde allerede ved første Behandling opmærksom paa, at Delegationens og Højres Forslag indeholdt saa urimelige Bestemmelser, at det absolut maatte ændres. Det gik for det første ud paa at ændre Fradragsreglerne og dernæst at forhøje Promillen i Ejendomsskyld til Staten fra 1,1 til 1,2. Men Bykommunerne vilde i høj Grad blive forurettede, fordi man ikke havde givet de samme Fradragsregler i Købstæderne som paa Landet; for 45 Købstadkommuner her i Landet vilde Lovforslagets Vedtagelse faktisk betyde, at man direkte ud af Kommunens Kasse tog meget betydelige Beløb, tilsammen op imod 150,000 Kr. Det er en Selvfølge, at et saadant Forslag ikke kunde vinde vor Tilslutning, men maatte ændres.

Desuden indeholdt Forslaget ganske urimelige Bestemmelser angaaende Fradragsreglerne. Jeg paaviste ved Sagens første Behandling, at efter de Fradragsregler, som vare opstillede i det Forslag, som var stillet af Delegationen og Højre, vilde Forholdet blive dette, at en større Haandværksmester i en Købstad vilde kunne faa Fradrag paa sin Ejendom, medens hans Bogholder, som maaske kun havde $\frac{1}{10}$ af den Indtægt, Haandværksmesteren havde, intet Fradrag kunde faa i sin Ejendom. En rig Villaejer, som boede paa Købstadens Markjorder, vilde kunne faa Fradrag paa sin Ejendom, medens en Bogholder, Forretningsbestyrer eller en eller anden mindrestillet Mand i Købstaden intet Afdrag vilde faa. Disse Forhold ere nu ændrede gennem Ministerens Ændringsforslag, og der er derefter fra vor Side intet til Hinder for at yde vor Medvirken til at føre Forslaget ud i Livet. Vi kunne stemme for Forslaget, idet vi mene, det medfører betydelige Forbedringer fra den Lov, hvorefter der nu beskattes.

Ministerens Ændringsforslag gaa for det første ud paa at forhøje Promillen fra 1,10 til 1,25. Det er jo en ikke ringe Forøgelse $13\frac{1}{2}$ pCt. af Ejendomsskylden til Staten. De Ejendomme, der hovedsagelig vilde faa Lettelse, ere de Ejendomme paa Landet, der ejes af Haandværkere, som have fremmed Hjælp, og det er jo rimeligt, fordi Loven om Ejendomsskyld i høj Grad har paaført dem nye Byrder. Ihvorvel jeg anser det Princip, der nu ligger til Grund for Lovforslaget, for godt, er Forholdet dog dette, at enkelte Ejendomme paa Landet vilde faa Skattepaalæg, og man har ikke kunnet undgaa dette ved de stillede Ændringsforslag, det er Ejendomme med en

Vurdering fra 6,500 til 8,000 Kr., der vilde faa et Skattepaalæg, selv om det ikke er noget stort. Ejendomme paa 6,500 Kr. vil faa et Skattepaalæg af 5 Øre, Ejendomme paa 7,000 et Paalæg paa 12 Øre, Ejendomme paa 7,500 et Paalæg paa 20 Øre (Afbyrdelse) Ja, hvis de havde Afdrag tidligere, men der er adskillige Ejendomme af den Beskaffenhed, og det er selvfølgelig kun dem, jeg omtaler her. Jeg gør ogsaa kun opmærksom paa det, fordi det viser, hvor overmaade vanskeligt det er ved et saadant enkelt Ændringsforslag at gaa til forandrede Regler, uden at man derved kommer til at øve en vis Uret overfor en Del af de Mennesker, der skulle beskattes. En Ejendom paa 7,900 Kr. vil faa et Skattepaalæg af 26 Øre, men i øvrigt ville alle de øvrige Ejendomme op til en Vurdering af 21,000 Kr. faa en Skattelettelse. Men det er jo meget ubetydelige Beløb, der her er Tale om. En Ejendom paa 3,000 Kr. vil faa en Lettelse af 48 Øre, en Ejendom paa 3,500 Kr. en Lettelse af 40 Øre, en paa 4,000 en Lettelse af 33 Øre, en paa 5,000 Kr. en Lettelse af 18 Øre, en paa 6,000 Kr. en Lettelse af 3 Øre. Man vil altsaa se, at det er meget smaa Beløb, der her er Tale om, men det er dog en Lettelse. Noget større bliver Lettelsen, naar man kommer op til Grænsen for det første Afdrag, nemlig 8,000 Kr., her vilde de faa en Lettelse paa 83 Øre, en Ejendom paa 10,000 Kr. vil faa en Lettelse af 53 Øre, en Ejendom paa 12,000 Kr. vil faa en Lettelse paa Kr. 1,33. Her bliver Lettelsen noget større, fordi her er man paa den anden Side af Grænsen for det andet Fradrag. Saa gaar Lettelsen nedad igen, en Ejendom paa 18,000 Kr. vil faa en Lettelse af 43 Øre, en Ejendom paa 20,000 Kr. vil faa en Lettelse af 13 Øre, medens en Ejendom paa 21,000 Kr. vil faa et Paalæg af 2 Øre. Det er altsaa let at opgøre Virkningerne af Loven for Statsskattens Vedkommende. Men saa snart man kommer til den kommunale Beskatning, er Forholdet noget vanskeligere, fordi, som jeg allerede gjorde opmærksom paa ved første Behandling, Forholdene i de enkelte Kommuner ere meget uensartede. I enkelte Kommuner har man forholdsvis mange store Ejendomme og i andre forholdsvis mange smaa, og som Følge deraf vil der ikke blive saa lidt Forskel paa den Promille, hvormed der beskattes. Der er ingen Tvivl om, at ogsaa for den kommunale Ejendomsskylds Vedkommende vil Forholdet blive dette, at enkelte Ejen-